



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3493/2026
09.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из Села ..., чији је пуномоћник Александра Јовић, адвокат из, против извршног дужника Република Србија, Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради намирења новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Врању ИпвИ 223/25 од 12.06.2025. године, у седници одржаној 09.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Врању ИпвИ 223/25 од 12.06.2025. године, става трећег изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Врању ИпвИ 223/25 од 12.06.2025. године, става трећег изреке.

Образложење

Решењем о извршењу на основу извршне исправе јавног извршитеља Наташе Михајловић, ИИ 190/25 од 03.04.2025. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је предлог за извршење извршног повериоца и обавезан је извршни дужник на плаћање трошкова извршног поступка у укупном износу од 74.802,99 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован предлог извршног повериоца за трошкове извршног поступка преко износа одређеног ставом другим решења па до траженог износа и то за износ од 13.500,00 динара на име састава обавештења Министарству финансија и износ од 126,00 динара на име ПТТ трошкова обраћања министарству. Ставом четвртим изреке, одеђено је спровођење извршења одређеног решењем о извршењу ИИ 190/25 од 03.04.2025. године, и наложено Народној банци Србије, Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога Крагујевац, изврши пренос новчаних средстава за које је одређено извршење са рачуна извршног дужника на начин као је одређено у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, забрањена је исплата на рачун извршног дужника док напред одређено извршење не буде спроведено у целости.

Решењем Основног суда у Врању ИпвИ 223/25 од 12.06.2025. године, одбијен је приговор извршног повериоца, а решење о извршењу јавног извршитеља Наташе Михајловић из ... ИИ 190/25 од 03.04.2025. године, потврђено. Ставом другим изреке, одбијен је захтев извршног повериоца за накнаду трошкова за састав приговора као неоснован.

Против решења донетог у другом степену извршни поверилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Наиме, ревизијом извршног повериоца се оспорава одлука о трошковима извршног поступка. Осим тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, као изузетно дозвољеној, имајући у виду да судови о трошковима извршног поступка одлучују у сваком конкретном случају, применом одредби Закона о извршењу обезбеђењу и Закона о парничном поступку.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. ЗПП. Наведеном одредбом прописано је, да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1. овог члана), док је у ставу 6. наведеног члана прописано, да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог Закона о ревизији.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић